10/05/2019

Εξόδιος Ακολουθία μακαριστού πρεσβυτέρου Εμμανουήλ Πόκκια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Την Τετάρτη 8η Μαΐου 2019 ἡ στρατευομένη ἐπί γῆς Ἐκκλησία προέπεμψε στήν Βασιλεία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, τόν μακαριστό Πρεσβύτερο-Οἰκονόμο Ἐμμανουήλ Πόκκια, ὑποδειγματικό Κληρικό καί ἱερατικῶς Προϊστάμενο τῆς Ἐνορίας Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μεγάλου Χωρίου Νήσου Τήλου, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη αἰφνιδίως σέ ἡλικία 71 ἐτῶν, κατόπιν ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου κατά τίς πρώτες πρωϊνές ὥρες τῆς Δευτέρας 6ης Μαΐου 2019, εὑρισκόμενος στήν ἐν Τήλῳ Ἱ. Μονή Ἁγίου Παντελεήμονος.

Τό σεπτό του σκήνωμα μετεφέρθη αὐθημερόν μέ σκάφος τοῦ Λιμενικοῦ στήν Ρόδο γιά τίς ἀπαραίτητες νομικές καί ἰατρικές διατυπώσεις καί ἀφοῦ αὐτές ὁλοκληρώθηκαν, ἡ οἰκογένειά του καθόρισε ὡς ἡμέρα τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τήν

σημερινή, καθώς καί τόν ἐνταφιασμό του στήν Ρόδο. Ἀπό νωρίς τό πρωΐ τό λείψανο τοποθετήθηκε στόν Ἐνοριακό Ἱ. Ναό Ἁγίων Ἀποστόλων πόλεως Ρόδου, στόν ὁποῖο ὁ μεταστάς κληρικός διακόνησε εὐόρκως κατά τά πρῶτα ἔτη τῆς ἱερωσύνης του, συμβάλλοντας οὐσιαστικά στήν ἀποπεράτωση τοῦ περικαλλοῦς αὐτοῦ Ναοῦ. Κατά τό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἱερεῖς ἀνέγνωσαν ἐκ περιτροπῆς τό Ἱ. Εὐαγγέλιον, ἐνῶ τήν 11η πρωινή, σέ κλίμα συγκινήσεως ἐψάλη ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία, ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησία.

Προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Κύριλλος, Βοηθός Ἐπίσκοπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. Κυρίλλου, συμπαραστατούμενος ἀπό πολλούς Ἱερεῖς τῆς Ρόδου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος, ἕνεκα τῆς σημερινῆς ἱστορικῆς ἐπετείου (8-5-1945) τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρωτοκόλλου στήν Σύμη, τῆς ἄνευ ὅρων παραδόσεως τῆς Δωδεκανήσου ἀπό τίς γερμανικές δυνάμεις κατοχῆς στίς συμμαχικές δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί στόν Ἱερό Λόχο, καί τῶν καθιερωμένων ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων πού πραγματοποιήθηκαν στήν Σύμη, δέν ἦταν ἐφικτό νά παραβρεθεῖ καί ὡς ἐκπρόσωπό του ὅρισε τόν Αἰδεσ. Πρωτοπρ. Στέφανο Μακρῆ, Γεν. Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας. Στήν Ἀκολουθία συμμετεῖχε ἐπίσης καί δεύτερος κληρικός μας, ὁ π. Σάββας Πατέρας Ἐφημέριος καί Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Χάλκης.

Ἐκτός τῶν συγγενῶν τοῦ ἐκλιπόντος καί τῶν ἑκατοντάδων Χριστιανῶν πού κατέκλυσαν ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά τόν Ναό, παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Ροδίων κ. Φ. Χατζηδιάκος, ὁ Λιμενάρχης Τήλου καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Πρό τῆς Ἀπολύσεως ὁ Θεοφ. Ἅγιος Ὀλύμπου κ. Κύριλλος μίλησε ἐμπνευσμένα γιά τόν ἐκλιπόντα κληρικό μας, ἐκφράζοντας τά θερμά του συλλυπητήρια στούς οἰκείους του.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ π. Στέφανος ἐκφώνησε τόν κάτωθι Ἐπικήδειο λόγο:

«Εὐλαβέστατοι Πατέρες,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι πάσης Ἀρχῆς,
Πενθηφορούντες συγγενεῖς καί λαέ τοῦ Κυρίου,

Ἡ σημερινή μας συνάθροιση εἶναι μία συνάθροιση ἐξόδου καί ἀποχαιρετισμοῦ, πού κατ΄ ἀρχήν φαίνεται πένθιμη, στήν οὐσία της ὅμως εἶναι πνευματική καί γεμάτη ἀπό ἐλπίδα ἀναστάσεως, φωτός καί εὐωδίας ζωῆς αἰωνίου. Σκοπός εἶναι νά προπέμψουμε στήν αἰωνιότητα, στήν οὐράνια πατρίδα καί στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μέ τήν συνοδεία τῆς ἀγάπης καί τῆς προσευχῆς μας, τόν ἀείμνηστο Πρεσβύτερο καί Οἰκονόμο Ἐμμανουήλ Πόκκια.

Ὁ μακαριστός Παπα-Μανώλης καταλίποντας τόν παρόντα πρόσκαιρο κόσμο,

αἰφνιδίως προχθές, μετέστη πρός τάς αἰωνίους μονάς, κατόπιν σοβαρᾶς μορφῆς καρδιοπάθειας, πού ὑπέμενε μέ ὑπομονή καί καρτερία ἀρκετά χρόνια. Ἡ εἴδηση αὐτή λύπησε βαθιά ὁλόκληρη τήν Τῆλο πού ὑπηρετοῦσε μέ αὐταπάρνηση, τήν Σύμη πού τόν γνώριζε, ἀλλά καί τήν γενέτειρά του Ρόδο, ἡ οποία σήμερα, τον προπέμπει πανδήμως σέ συνάντηση μέ τόν Κύριο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τόν Ζωοδότη Χριστό.

Ὁ ἀείμνηστος γεννήθηκε στίς 4 Μαρτίου 1948 στήν γραφική κοινότητα Ἴστριος τῆς Ρόδου, ἀπό τόν Κωνσταντῖνο καί τήν Ἄρτεμη Πόκκια. Μετά τά ἐγκύκλια γράμματα καί τήν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, δημιούργησε τήν οἰκογένειά του, μέ τήν ὁποία ἐν συνεχείᾳ μετανάστευσε στήν Γερμανία, προκειμένου νά καλύψουν ἐκεῖ ἀξιοπρεπῶς τίς βιοποριστικές τους ἀνάγκες.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅμως τούς κάλεσε πίσω στήν ἰδιαίτερή του Πατρίδα, προκειμένου νά ἐκπληρωθεῖ ὁ παιδιόθεν πόθος του γιά τήν Ἱερωσύνη. Τό ἔτος 1990 ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Ρόδου Ἀπόστολος (Διμέλης) διαβλέποντας τό ἐκκλησιαστικό του ἦθος καί τίς πολλές του ἀρετές, σέ ἡλικία 42 ἐτῶν τόν χειροτόνησε Διάκονο καί ἐν συνεχείᾳ Πρεσβύτερο.

Ἀρχικῶς διορίστηκε Ἐφημέριος τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Φανουρίου πόλεως Ρόδου καί ἐν συνεχείᾳ μετετέθη εἰς τήν ἐνορία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, διά τήν ἀποπεράτωση τῶν ὁποίων μεγάλως ἐκοπίασε καί μόχθησε. Παραλλήλως διακόνησε ὡς Ἐφημέριος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Ρόδου, προσφέροντας ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας στόν πονεμένο συνάνθρωπο.

Μετά τήν ἵδρυση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύμης, τό ἔτος 2006 ἐνετάγη στόν ἱερό της κλῆρο, προσκληθείς ἐκ τοῦ Μακαριστοῦ πρώτου αὐτῆς Μητροπολίτου κυροῦ Χρυσοστόμου (Δημητριάδη), γνωστοῦ του ἀπό τήν ἐν Γερμανίᾳ κοινή βιωτή τους. Κινούμενος ἀπό ἀγάπη καί ἐνδιαφέρον γιά τήν ἐκκλησιαστική κατάσταση καί τήν λειψανδρία κληρικῶν τῆς νεοσυστάτου τότε Μητροπόλεως, διορίστηκε Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Ταξιαρχῶν Μεγάλου Χωριοῦ Τήλου, ἀναλαβών καί ἐφημεριακά χρέη τῆς παλαίφατης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ὁ μεταστάς σεμνός Λειτουργός καί ὑπηρέτης τοῦ Θυσιαστηρίου, ἀνεχώρησε γιά τούς οὐρανούς κατόπιν πιστῆς ἱερατικῆς πορείας μέ πλήρη ἀφοσίωση καί συναίσθηση τοῦ ὕψους τοῦ ἱερατικοῦ ὑπουργήματος. Ὅλοι τόν θυμόμαστε εὐθυτενῆ, ἀκίνητο καί προσηλωμένο ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, ἱεροπρεπῆ καί ἀνεπιτήδευτο, νά ἱερουργῇ ἀνελλιπῶς, κινούμενος ἀπό βαθειά πίστη πρός τό Θεό καί ἀπό ἀληθινή ἀγάπη πρός τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας ἦταν τό κυριώτερο μέλημά του. Διακρινόταν γιά τήν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρα, τήν εὐγένεια καί τήν προσήνεια πρός ὅλους. Ἀναδείχθηκε καλός

οἰκονόμος τῆς θείας χάριτος καί τῶν Μυστηρίων. Ἔχαιρε ἐκτιμήσεως ἀπ’ ὅλους τούς Ἐνορίτες του, ὅλους τούς Τηλιακούς ἀλλά πρωτίστως ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος λόγῳ ὑποχρεώσεων στήν ἕδρα τῆς Μητροπόλεως, λίαν συγκινημένος στέλνει σ’ ὅλους μας, μά ἰδιαιτέρως στούς οἰκείους του τίς συλλυπητήριες πατρικές εὐχές του.

Ὁ μακαριστός π. Ἐμμανουήλ τώρα, ἐκπληρώνοντας τό κοινό τοῦ βίου χρέος, ὁδεύῃ γιά νά λάβῃ ἀπό τόν Ζωοδότη Κύριο τόν μισθό του ὡς ἀντίδωρο γιά τήν ἀνάλωση τοῦ ἑαυτοῦ του στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν προσφορά του σ’ αὐτή, γιά τούς κόπους πού κατέβαλε ὑπέρ τοῦ λογικοῦ του ποιμνίου. Ἐμεῖς, πού στεκόμαστε κοντά του λυπόμαστε ἀνθρωπίνως, ἀλλά πιστεύουμε καί ἀναμένουμε τήν κοινή Ἀνάσταση, ἔχοντας τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ Ἀναστάς Κύριος θά ἀποδώσῃ σ’ αὐτόν τόν στέφανον τῆς δικαιοσύνης κατά τά ἀγαθά του ἔργα, καί θά τόν καταστήσῃ Λειτουργό στό ἐπουράνιο Θυσιαστήριο τῆς Βασιλείας Του.

Ἄς εἶναι μακαρία ἡ ὁδός πού πορεύεσαι σήμερον, ἀδελφέ καί συλλειτουργέ, ἡ ἀγάπη μας καί ἡ βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μας θά σέ συνοδεύουν. Αἰωνία σου ἡ μνήμη! Χριστός Ἀνέστη»!

Ἀκολούθως τόν λόγο ἔλαβε ὁ ἐκ Τήλου καταγόμενος κ. Νικόλαος Ζερβός, συνταξιοῦχος θεολόγος, ὁ ὁποῖος μίλησε ἐκ μέρους τῶν Τηλίων μέ τρόπο ἁπλό γιά τόν μεταστάντα, πλήν ὅμως σκιαγραφώντας μέ τρόπο ἐναργῆ καί ἀντικειμενικό τά χαρίσματα καί τίς ἀρετές του.

Οἱ ὁμιλίες ὁλοκληρώθηκαν μέ αὐτή τῆς κ. Ἐριφύλλης Κανίνια, Ἀρχαιολόγου, ἡ ὁποία ἐκπροσωπώντας τήν Ἀρχαιολογική Ὑπηρεσία Δωδεκανήσου, μέ πηγαῖο τρόπο καί λόγια συγκινητικά εὐχαρίστησε τόν μακαριστό, γιά τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία πάντοτε περιέβαλλε τό προσωπικό τῆς Ὑπηρεσίας, καθώς καί τήν οὐσιαστική του βοήθεια καί συμβολή στά μεγαλόπνοα ἔργα ἀνακαινίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος καί τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Διαχρονικοῦ Μουσείου Τήλου, πού ἐκπονοῦνται ἀπό τήν Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων αὐτή τήν περίοδο.

Στήν συνέχεια τό σκήνωμα μετεφέρθη στήν γενέτειρά του Ἴστριο, στήν Νότια Ρόδο, ὅπου στόν Ἐνοριακό Ναό τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου ἀνέμεναν ἐνδάκρυες οἱ συντοπίτες του, γιά νά δώσουν τόν τελευταῖο ἀσπασμό καί νά λάβουν τήν ἁγία εὐχή του. Ὅταν τό λείψανο τοποθετήθηκε στό κέντρο τοῦ Ναοῦ, ἐτελέσθη Νεκρώσιμο Τρισάγιο καί ἀκολούθησε ὁ ἐνταφιασμός ἀπό τόν π. Στέφανο στό Ἐνοριακό Κοιμητήριο, ὅπου ὁ μακαριστός π. Ἐμμανουήλ ἐναπέθεσε τό «πήλινον αὐτοῦ σκεῦος», ἀναμένων τήν κοινή Ἀνάσταση.